The Big Squeeze II: Other Stuff

Source 1: גמרא שבת דף קמ"ה עמוד א'

בּ נּנּפָּא: יּכְּבָשִׁים שֶׁפְּחָטָן, אָמֵר רַב: לְנוּפָן – מוּתָר, לְמִימֵיהֶן – פְּטוּר אֲבָל אָסוּר. וּשְׁלָקוֹת, בֵּין לְנוּפָן בֵּין לְמִימֵיהֶן – פְּטוּר אֲבָל אָמַר: אֶחָד זֶה וְאֶחָד זֶה, לְמִימֵיהֶן – פְּטוּר אֲבָל אָסוּר. ירַבִּי לְנוּפָן – מוּתָּר, לְמִימֵיהֶן – פְּטוּר אֲבָל אָסוּר. ירַבִּי יוֹחָנָן אָמַר: אֶחָד כְּבָשִׁים וְאֶחָד שְׁלָקוֹת, לְנוּפָן – מוּתָר, לְמִימֵיהֶן – חַיָּיב חַשָּאת.

אָמַר רַב חִיָּיא בַּר אַשִּׁי אָמַר רַב: דְּבֵר תּוֹרָה – אֵינוֹ חַיִּיב אֶלָּא עֵל דְּרִיסַת זֵיתִים וַעֲנָבִים בִּלְבַד. וְכֵן תְּנֵי דְּבֵי מְנַשֶּׁה: דְּבֵר תּוֹרָה – אֵינוֹ חַיִּיב אֶלָא עַל דְּרִיסַת זֵיתִים וַעַנַבִים בִּלְבַד.

גמרא שבת : גמרא שבת 'ג דף קמ"ג עמוד א'

ל כשבה יבֵּית שַׁמַּאי אוֹמְרִים: מַעֲבִירִין מֵעֵל הַשָּׁלְחָן עֲצָמוֹת וּלְלִיפִּין, וּבִית הַלֵּל אוֹמְרִים: מְסַלֵּה הַשָּׁלְחָן עֲצָמוֹת וּלְלִיפִּין, וּבִית הַלֵּל אוֹמְרִים: מְסַלֵּה אֶת הַפַּבְּלָא כּוּלָה וּמְנַעֲרָה. מַעֲבִירִין מִלְּפְנֵי הַשֶּׁלְחָן פִּירוּרִין פְּחוֹת מִכַּזַיִת, וְשִּׁעֶר שֶׁל אֲפוּנִין, וּשְּׁעֵר עֲדָשִׁים – מִפְּנֵי שֶׁהוּא מַאֲכָל בְּהֵמָה. סְפוֹג, אִם יֵשׁ לוֹ עוֹר בִּית אֲחִיזָה – מְקַנְּחִין בּוֹ, וְאִם לָאו – אֵין מְקַנְּחִין עוֹר בִּית אֲחִיזָה – מְקַנְּחִין בּוֹ, וְאִם לָאו – אֵין מְקַנְּחִין הֹוֹ.

אֵימָא סֵיפָּא: סְפּוֹג, אָם וֵשׁ לוֹ בֵּית אֲחִיזָה – ְּוֵיְחִין בּוֹ, וְאִם לָאוֹ – אֵין מְקַנְּחִין בּוֹ. אֲתָאן לְרַבִּי יְהוּדָה, דַּאֲמַר ״דְּבָר שָׁאֵין מִתְכַּוִּין – אָסוּר״! – בְּהָא אֲפִילּוּ רַבִּי שִׁמְעוֹן מוֹדָה, יְדָאַבַּיֵי וְרָבָא דְּאָמְרִי תַּרְנַיְיהוּ: מוֹדֶה רַבִּי שִׁמְעוֹן בִּפְסִיק רֵישֵׁיה וְלֹא יָמוֹת.

Source 3: רמב"ם הלכות שבת יא הַמְכַבֵּס בְּגָדִים – הָרֵי הוּא תּוֹלֶּדֶת מְלַבְּן " וְחַיָּב. וְהַּיּאֹחֵט " אָת הַבָּגָד עַד שֶׁיוֹצִיא הַמַּיִם " שְׁבּוֹ – הָרֵי זֶה מְכַבָּס וְחַיָּב,
שָׁהַסְּחִיטָה מִצְּרְכִי " כִבּוּס הִיא, כְּמוֹ שֶׁהַהְגָסָה מִצְּרְכִי הַבִּשׁוּל.
וְאֵין סְחִיטָה בְּשֵּׁעֵר " וְהוּא הַדִּין לָּעוֹר " שָׁאֵין חַיָּבִין עַל סְחִיטָתוֹ.

זמנים, הלכות שבת פכ"א

יג פְּרָשִׁין שּ וּשְׁלָקוֹת שּ שְׁפְּחָטָם, אָם לְרַכֵּךְ גּוּפָם שּ – מֻתָּר: וְאָם לְהַבְּּרְ אָנִיץ מִימִיהָם – אָסוּר. וְאֵין מְרַפְּקִין שׁי אֶת הַשֶּׁלֶג שׁ שֶׁיָזוּבוּ לְהוֹצִיא מִימִיהָם – אָסוּר. וְאֵין מְרַפְּקִין שׁי אֶת הַשֶּׁלֶג שׁ שֶׁיָזוּבוּ מֵימָיו: אֲבָל מְרַפִּק הוּא לְתוֹךְ הַקּעָרָה אוֹ לְתוֹךְ הַכּּוֹס.

Threshing 2—Page 2

צרוך השלחן אורח חיים :Source 4

הַלְבוֹת שַׁבָּת סִימָן שב

ז מּלְסְחֹט בְּבָשִׁים (פּרוּש, פּרוֹת וֹיְלְסְוֹת הַמָּנָּחִים בְּחֹמֶץ וּבְמֶלַח כְּבִי שֶׁלֹא יִרְקְבוּ) (כג) וּשְׁלָקוֹת, (כד) אָם לְגוּפָם, שֶׁאֵינוֹ צָּרִידְּ לַמַיִּם וּמִינִי יְרָקוֹת הַמָּנָּחִים בְּחֹמֶץ וּבְמֶלַח כְּבִי שֶׁלֹא יִרְקְבוּ) (כג) וּשְׁלָקוֹת, (כד) אָם לְגוּפָם, שֶׁאֵינוֹ צָּרִידְּ לַמַּיִם (בְּהֹ אֹכֶל, אֲבָל אִם אֵין בָּהּ אֹכֶל, אֲבָל אִם אֵין בָּהּ וְיִאָם צָּרִידְּ לְמֵימֵיהֶן, מֻתָּר לִסְחֹט (כז) לְתוֹדְּ קְבָרָה (כח) שֶׁיֶשׁ בָּהּ (י) אֹכֶל, אֲבָל אִם אֵין בָּהּ אֹכֶל (כט) יאָסוּר. ח יהַפּוֹחֵט (לא) דָּג לְצִירוֹ, דִּינוֹ בְּסוֹחֵט בְּבָשִׁים וּשְׁלָקוֹת לְמִימִיהֶן:

טז יאָסוּר (מד) *לְחַהֵּק מוֹכִין בְּפִי פַּךְּ שָׁיֵשׁ בּוֹ מַשְׁקִין, מִשׁוּם (ימ) סְחִיטָה: יֹז (מה) *הֹסְפוֹג (מו) אָין מְקַנְּחִין בּוֹ (מו) אֶלֶּא־אָם־בֵּן יֶשׁ בּוֹ בֵּית־אַחִיזָה, גְּזֵרָה (מח) שֶׁמָּא (יט) יִסְחֹט:

מִשְׁנָה בְּרוּרָה

ז (כג) וּשְּלָקוֹת. הַיְנוּ (כט) יָרֶק וְכִיוֹצֵא, שֶשְּלָקּוֹ קְהֶם הַשְּבָּת וְנִשְׁצֵּרוּ מִימִיהֶן בְּהָן: (כד) אִם לְגוּפָן. רוֹצֵה לוֹמַר, שְׁפוֹחֲטָן (ל) מִמּשְׁקָה הַצֶּף צֵּלִיהֶן וְהַנּבְלֶע בָּהֶן כְּדִי לְמַקּן גּוּפָם לַצְּכִילָה לְבַּר וְצִין צְריְהְ לְמִימִיהָן, כְּמוֹ שֶׁדְרָךְ לְסְחֹט הַיֵּרְק שְׁקּוֹרִין שֵאלְאטִי״ן (לְאַחַר זְּעִין בְּעִירְה אוֹמָן בְּמִים, לָכֵן אֵנֶנּוּ בְּכְלֵל מְפָרֵק כְּלָל, וְאַף דְּסוֹחֵט לְתוֹךְ הַקְּצֶרְה וְאֵין הַמַּשְׁקָה הוֹלְךְ לְאִבּוּד, מִכֶּל מְקוֹם בֵּיוָן שָׁאִינוֹ מְכַנֵּן בִּשְׁכִיל הַלָּאכָה, (לח) וּבְזֵיתִים וַצֵּנְכִים אָסוּר בְּכָל בְּנְל מְלָאכָה, (לח) וּבְזִיתִים וַצֵּנְכִים אָסוּר בְּכָל בְּנְבֹי גְּמִה הִיֹּן לֹמִימִיהָן: (כְּה) אֶלֶּא וְכוּר. וְהוּא מִשׁנּם דְּבִּבְי לְסְחֹט לָאקשׁי״וֹן בְּשְׁכִין הַמְּתַּלֶּה לְסְחֹט לָאקְשִׁי״וֹן מְשְׁמָן הַוּבְּלֶע בָּהָן, אִם הוּא הַרִּין דְּמָתֶר לְכַתְּחַלֶּה לְסְחֹט לָאקְשִׁי״וֹן מְשְׁמָן הַוּבְּלְע בָּהָן, אִם הוּא הַרִּין דְּמָתָּר לְכַתְּחַלָּה לְסְחֹט לִאקְשִׁי״וֹן מְשְׁמָן הַוּבְּלְע בָּהָן, אִם הוּא הַרִּין בְּמִלְּת לְכִּלְע בָּהָן, אִם הוּא בַּיִּים לְּבָּהְיֹן בַּתְּבְּרַע בָּהָן, אִם הוּא בּיִין בְּתִילְ עִבְּיִּם בְּהָוֹלְבּים בּיְּוֹלְבְּבִּים בְּהָוֹלְים לְּבְּבִּים בְּבִּים בְּיִם בְּיוֹבְיּבְּיִבְּים בְּבִּים בְּחָן.

10 עושֶה מְשׁוּם שֶׁאֵין יָכוֹל לְאָכְלָן מִשּוּם שֻׁפֶּן הַרְבָּה שֶׁבָּהֶן, כֵּן כָּתַב בְּדְרִישָה, וּבְחַיֵּי־אָדָם מֵקְל מְשַׁעֵם אַחֵר, דְשַׁפֶּן שֶׁפְּפְּרִישׁוֹ הָנֵי גַם־כֵּן אֹכֶל, וְכָּוֹ לְעָרָה וְכוּ׳. וְדַוְקָא לְצֵרֶךְ שַׁבָּת, אֲבָל אָסוּר לִסְחֹט בְּכֶל גַּוְנֵי לְצֵרֶךְ מוֹצֶאֵי־שַׁבָּת [גמרא]: (כז) לְתוֹךְ קְצָרָה וְכוּ׳. דְלֹא גָרַע מֵאֶשְׁכּוֹל דְמָתָר, וְכַנַּ״ל בְּסָעִיף ד:

(כט) אָסוּר. וְאַף־עַּל־גַּב דְּשְׁאָר פַּרוֹת מֻתָּר לְסְחֹט אַפְּלוּ לְמִימִיהָן, וְכַנֵּ״ל בְּסְעִיף א, שָׁאנֵי הָתָם שָׁאֵין שֵׁם מַשְׁקָה עַל מִי־פַּרוֹת וְהָנִי כְּמַפְּרִיד אֹכֶל בְּסְעִיף א, שָׁאנֵי הָתָם שָׁאֵין שֵׁם מַשְׁקָה עַל מִי־פַּרוֹת וְהָנִי כְּמָבְּלַע וְשַׁיָּךְ בּּוֹ מֵאְכֶל, מָה שָׁאָין כֵּן הָכָא דְּהָיָה שֵׁם מַשְׁקָה עָלְיו מִקְּרֶם שָׁנְּבְלַע וְשַׁיָּךְ בּּוֹ שֵׁבְּרָע וְשַיִּדְּ בּּוֹ שֵׁם סְחִיטָה, וּמִבֶּל מְקוֹם חִיּוּב חַשָּאת לִיכָּא לְדֵעָה זוֹ, דְּסְבִירָא לָה, דְּבַר-תּוֹרָה אֵינוֹ חַיָּב אֶלֶּא עַל סְחִיטַת זֵיתִים וַעַנְבִים בִּלְבַד, וּכְמוֹ שֶׁבְּתוּב בְּרֵבִי הַפִּמֹן:

20 (מד) לְהַדָּק. וּמְיָרִי (מו) בְּשֶׁהָם לַחִין מִן הַמְּשְׁקִין מְן הַמְּשְׁקִין הַבְּלִי, וַאֲפִּלּוּ (מו) הָם עֲשוּיִין לְכָךְ נַמֵּי אָסוּר, מִשׁוּם דְּבְּהִדּּוּקְ הַמִּיֹרָ, וַאֲפִלּוּ (מו) הָם עֲשוּיִין לְכָךְ נַמֵּי אָסוּר, מִשׁוּם דְּבְהִדּּוּקְ הַמְּלִי [כָּלְ דְּכָר רַדְּ, כְּגוֹן צֶמֶר גֶּפֶּן וּמַטְלִית וְכֵּיוֹצֵא בָהָן] בְּתוֹךְ פִּי הַפָּלִי (מו) וַאֲפִּלּוּ הַפַּךְ בָּא לִידֵי סְחִיטָה, שָׁהִיא תּוֹלֶדֶת לְבּוּן, וְכַנַּ"ל. (מו) וַאֲפִּלּוּ לְחִוֹךְ הַבְּיִם בְּיִם בְּעִים בְּעִים הַבְּלִי חוּץ מִמֵּיִם אֵין בּוֹ מִשׁוּם מְלַבֵּן, מָבֶּל מָקוֹם לְסִוֹרְ שִׁיוֹבְּא הַמַּשְׁקִּהְ הַבָּלִיע בּוֹ וְנִוֹבֵּל לְתוֹךְ הַפַּדְ, וְהָנִי בִּכְלֵל דִּישְׁה בְּבָּלוּ מִישְׁה הַבְּלִים וִאַרְ שָׁאֵינוֹ מִתְכַּוּן לְנָה, (מו) מִכֶּל מָקוֹם בְּבֹּ

(מח) שֶׁמֶּא יִסְחֹט. כָּתַב בְּבֵאוּר הַגְּרָ״א שֶׁטֶּעוּת־סוֹפֵּר הוּא וְצֶרִיךְּ לוֹמֵר ׳מְשׁוּם סְחִיטָה׳, דְּהָא אֵמְרִינָן בַּגְּמָרָא דִּפְסִיק רֵישְׁא הוּא, מְשׁוּם דְּאִי ׳מְשׁוּם סְחִיטָה׳, דְּהָא אַמְרִינָן בַּגְּמָרָא דִּפְסִיק רֵישְׁא הוּא, מְשׁוּם דְּאִי אֶפְרָיהָם שָׁאוֹחֲזוֹ בְּאָצְבְּעוֹתִיו בְּלִי עוֹר בֵּית־אֲחִיזָה, וְכַן כָּתַב אֶפְשָׁר שֶׁלֹא יִסְחֹט כְּשֶׁאוֹחֲזוֹ בְּאָצְבְעוֹתִיו בְּלִי עוֹר בֵּית־אֲחִיזָה, וְכַן כָּתַב הַמָּגַן־אַבְרָהָם:

פָּסִיק רֵישָא הוא:

Source 5: From The 39 Melachos by Rabbi Dovid Ribiat

e) Why wet cloth is different from Kevashim

According to Tosafist (*Kesubos;6a*) and many other commentaries (see H below), squeezing a wet cloth or sponge to expel dirty water or colored wine is forbidden under Mefarek. In some cases, the act of squeezing can be Mefarek M'deoraisa (e.g. if the absorbed liquid is desired). They maintain this view, even though it could be reasoned that wet fabric is similar to Kevashim, as it is not a class of fruits to which S'chitah applies, and moreover, the absorbed liquid is not natural to the cloth. ^{97a} Saturated fabrics are unlike Kevashim according to both views stated above (d) for the following reasons:

- 1: Unlike Kevashim, liquids that became absorbed into a cloth retain their "drink" status.
- 2: Absorbing liquids is one of the functional uses of a cloth.

e) Washing dishes with a sponge or washcloth

One may not use a sponge or cloth for washing dishes on Shabbos or Yom Tov because the scrubbing exerts pressure on the sponge, and inevitably causes the absorbed water to be squeezed out. Even gentle wiping (e.g. when slowly wiping a counter or table top) is forbidden to be done with a wet sponge, because the need to grip the sponge while wiping will inevitably cause S'chitah at the point where one's fingers grasp the soft sponge material.¹²⁰

e-1) A sponge made with a handle or vinyl backing

It is forbidden to wash dishes with a sponge even if the sponge is fashioned with a handle or a vinyl backing. ¹²¹ The pressure of scrubbing inevitably causes the absorbed liquid to become extracted from the sponge, which is an act of S'chitah, the Toldah of Dosh. (Causing any Melocho Vinyl Backed Sponge consequence to occur inevitably is prohibited under the

principle of *P'sik Reisha*, see SECTION TWO, Chapter II; A.)

Notwithstanding the above, there is a Halachic distinction between a sponge with a handle, and one

without. While vigorous rubbing or scrubbing is forbidden with any sponge, gentle wiping is permitted with a wet sponge held by a handle or even a vinyl backing. Gentle wiping is permitted because there is no need to grip the delicate wet sponge material during the wiping, hence there is no certainty that squeezing will occur.¹²²

Sponge with Handle

e-3) Scrubbing dishes with a sponge or cloth underwater

One may not wash dishes with a sponge or cloth, even if the scrubbing is done while the sponge is completely submerged, e.g. the dishes are being scrubbed in a tub of water. The fact that water squeezed from the sponge is instantly reabsorbed does not revoke the initial act of S'chitah.¹²⁴

f) Washing with a bottle brush

Brushes whose fibers are dense and soft may not be used for scrubbing when wet, as they are subject to S'chitah. However, if the bristles are of *stiff*, *synthetic material* and are *sparse enough* not to hold water, then brushing is permitted. The same is true of plastic-mesh or wire-mesh pads whose fibers or coils are thin and whose netting is widely spaced. 126

1: Why S'chitah does not apply with very stiff brushes

S'chitah does not apply in these cases, because by definition, S'chitah can only occur when an absorbed liquid is extracted from a solid. If the liquid was merely trapped, but never truly absorbed (as is the case with widely spaced bristle brushes and fiber-mesh pads) then the removal of the liquid is not an act of S'chitah, but is more comparable to an act of pouring, which is not a Melocho. 127

2: If the bristles and fibers are soft and dense

However, if the bristles, fibers, etc. are closely packed, they become Halachically identical to sponges and fabric cloths and may not be used.

> Example:

One may not wash or wipe a surface with steel wool. (Also see Memachaik regarding restrictions on dry steel wool.)¹²⁸

3: Measuring the absorption of brushes and pads

One can easily test a brush or plastic pad by immersing it in water before Shabbos and observing whether water drains out readily as it is removed. If the water drains out quickly, using the brush or pad is permitted. (One need not be concerned about residual droplets that cling naturally to the bristles and fibers. This is not a sign of absorption, but is merely characteristic of what occurs to wet glass or any wet non-absorbent surface due to surface tension). 129

שמירת שבת כחלכתה פרק י"ד Source 6:

הניגוב בשבת וביו"ט

כ. מותר לנגב את הגוף וגם את השערות (סד), אבל אסור לסחוט את השערות (סה) שלא בדרך ניגוב (סו). ובמקום צער מותר לחכך בשערות הרטובות, ואין לאסור משום סחיטת המים מהן (סו), וראה להלן סעיף מב.

ולדעת הגרש״ז אויערבך שליט״א י״ל עוד דבכה״ג שהמים הנסחטים הולכים לאיבוד, דשריגן בכה״ג לסחוט כבשים ושלקות לגופן (עיין סי׳ שכ סע׳ ז), אף כי לרבי יוחנן אי סחיט למימיהן חייב הטאת (ועיין ח״א כלל יד סי׳ ה), וא״כ כל שכן הכא דאין סחיטה בשער דאורייתא, וגם איסור דרבנן לא נזכר מפורש בש״ס (ועיין קהילת יו״ט על זכת״מ סי׳ כו ס״ק י), מסתבר דשפיר שרי, אם המים הנסחטים נבלעים מיד בתוך המגבת ואינם נראים בעין. ועכ״פ כשאין בשערות מים מרובים, שיהא אפשר לסוחטם מהמגבת פשיטא דיש להתיר:

Source 7: 'אגרות משה אורח חיים חלק א

סימן קיב

לנקות שנים בשבת ויו"מ

ובדבר לנקות שנים בשבת ויו"ט עם טוט פעיסט פשוט שאסור שהוא ממחק. ובלא טוט פעיסט בהבראָש המיוחד לזה מותר שהוא כמו רחיצת שאר אבר אחד אבל ישטוף רק בצונן. ואת הבראש טוב שלא ללחלח במים קודם הניקוי מחשש סחיטה בשער. ואחר הניקוי לא ירחץ את הבראָש אף שלא בשפשוף שאין שם סחיטה משום שאין לו צורך שוב היום ואין לרחוץ בשביל מחר.

1) סדטה בשער (Squeezing or shampooing wet hair)

One whose hair became wet may not squeeze it to extract the water on Shabbos because this resembles Mefarek. One may likewise not shampoo one's hair on Shabbos because the lathering action is Mefarek.¹⁷⁷

However, there is nothing wrong with wetting one's hair as long as one is careful not to squeeze the hair.¹⁷⁸

1: Drying one's hair on Shabbos

One should not vigorously shake one's head to force out the water because this action is a form of S'chitah (see also Melabain, Chapter III; D). 178a

However, one may dry one's hair by tightly wrapping a towel on the hair to absorb the wetness (even though the pressure of the wrapping will help force the water from the hair). This method is permitted because the water from the hair is instantly absorbed and rendered useless. This factor, together with a combination of other Halachic considerations, is the basis for permitting one to wrap and dry the wet hair in the manner described above.¹⁷⁹

m) Using a toothbrush on Shabbos

One may not brush his teeth on Shabbos with a wet toothbrush because many of these brushes are made with fine bristles that are densely packed and are therefore similar to the texture of natural hair. Brushing with a wet toothbrush invariably involves pressing and thus squeezing the wet bristles of the toothbrush against the teeth. It may be comparable in this respect to squeezing wet hair, which as mentioned earlier (l, above), is forbidden on Shabbos. However, a dry toothbrush may be used, 181 provided that the brushing is done gently, and will not inevitably cause one's gums to bleed (see Shochait, C/a).

In any case, one may not rinse the brush afterwards if it will not be used again on Shabbos (Hachono). Use of toothpaste is forbidden because of Memarayach (see Memachaik, E/b-1).